

Úterý, 25. února 2014

P7_TA(2014)0127

Převod legislativních pravomocí a kontrola výkonu prováděcích pravomocí Komisí**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 o opatřeních v návaznosti na převod legislativních pravomocí a kontrolu výkonu prováděcích pravomocí Komisí ze strany členských států (2012/2323(INI))**

(2017/C 285/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽¹⁾,
 - s ohledem na společnou dohodu o aktech v přenesené pravomoci, která byla schválena dne 3. března 2011 Konferencí předsedů,
 - s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ⁽²⁾, zejména na bod 15 a přílohu 1 této dohody,
 - s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 5. září 2012 ve věci C-355/10, Parlament v. Rada (dosud nezveřejněný), a projednávanou věc C-427/12, Komise v. Evropský parlament a Rada Evropské unie,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 5. května 2010 o přenesení zákonodárné pravomoci ⁽³⁾,
 - s ohledem na informační zprávu Evropského hospodářského a sociálního výboru o zdokonalení tvorby právních předpisů: prováděcích aktech a aktech v přenesené pravomoci, která byla přijata dne 19. září 2013,
 - s ohledem na dopis, který dne 26. listopadu 2012 zaslal předseda Parlamentu předsedovi Konference předsedů výboru ohledně horizontálních zásad pro používání aktů v přenesené pravomoci v souvislosti s legislativními programy, na něž se vztahuje víceletý finanční rámec (VFR), jak je podpořila Konference předsedů na své schůzi dne 15. listopadu 2012,
 - s ohledem na dopis, který dne 8. února 2013 zaslal předseda Parlamentu předsedovi Rady a předsedovi Komise ohledně nedostatečného pokroku v Radě při zajišťování souladu mezi návrhy v oblasti zemědělství a rybolovu,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanoviska Výboru pro rozvoj, Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro rybolov a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0435/2013),
- A. vzhledem k tomu, že na základě Lisabonské smlouvy mají Parlament a Rada (dále označeni jako „zákonodárce“) možnost svěřit prostřednictvím legislativního aktu („základní akt“) část své pravomoci Komisi; vzhledem k tomu, že přenesení pravomoci je citlivý úkon, kdy je Komise pověřena výkonem pravomoci, která je podstatou vlastní úlohy zákonodárce; vzhledem k tomu, že je proto nutné zajistit správné uplatňování Smlouvy, aby byla zajištěna dostatečná úroveň demokratické legitimacy i pro akty v přenesené pravomoci; vzhledem k tomu, že při úvahách o otázce přenesení pravomoci je proto nutné vždy vycházet z iniciativy zákonodárce; vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury je přijetí základních pravidel upravované oblasti vyhrazeno zákonodárci, tzn. že přijímání ustanovení, která vyžadují

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.⁽³⁾ Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

Úterý, 25. února 2014

politická rozhodnutí spadající do odpovědnosti zákonodárce, nelze přenést; vzhledem k tomu, že z tohoto důvodu se tato přenesená pravomoc týká pouze doplnění a změn částí legislativního aktu, které nejsou podstatné; vzhledem k tomu, že výsledkem aktů v přenesené pravomoci, které přijímá Komise, jsou nelegislativní akty s obecnou působností; vzhledem k tomu, že v základním aktu musí být výslovně stanoven cíl, obsah, rozsah a doba trvání přenesené pravomoci a dále podmínky, které se na toto přenesení pravomoci vztahují;

- B. vzhledem k tomu, že Parlament, Rada a Komise sjednaly v zájmu stanovení praktických opatření a dohodnutých upřesnění a preferencí použitelných pro přenesení legislativní pravomoci v souladu s článkem 290 SFEU společnou dohodu o aktech v přenesené pravomoci s cílem zajistit bezproblémový výkon přenesené pravomoci a účinnou kontrolu této pravomoci ze strany Evropského parlamentu a Rady;
- C. vzhledem k tomu, že Smlouvy stanoví, že členské státy přijímají veškerá nezbytná vnitrostátní právní opatření k provedení právně závazných aktů Unie; vzhledem k tomu, že jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi (a v některých zvláštních případech Radě), jak je stanoveno v článku 291 SFEU; vzhledem k tomu, že pokud je v základním aktu stanoveno, že přijetí prováděcích aktů Komisí musí podléhat kontrole ze strany členských států, měl by tento základní akt svěřit Komisi prováděcí pravomoci v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011; vzhledem k tomu, že Komise přijala v prohlášení připojeném k uvedenému nařízení klíčový závazek, jenž spočívá v urychleném přizpůsobení *acquis* novému systému aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, jež má být provedeno do konce tohoto legislativního období, včetně základních aktů odkazujících na regulativní postup s kontrolou;
- D. vzhledem k tomu, že je úkolem zákonodárce v jednotlivých případech stanovit do jaké míry bude každý legislativní akt podrobný, a tím rozhodnout, zda je třeba přenést na Komisi pravomoc k přijímání aktů v přenesené pravomoci a rovněž zda bude zapotřebí propůjčení pravomocí k zajištění jednotných podmínek pro provedení daného legislativního aktu; vzhledem k tomu, že svěření takovéto přenesené nebo prováděcí pravomoci není nikdy povinné; vzhledem k tomu, že svěření těchto pravomocí je nicméně třeba zvážit v případech, kdy je zapotřebí zaručit flexibilitu a účinnost, které nelze zajistit řádným legislativním postupem; vzhledem k tomu, že rozhodnutí o svěření přenesené nebo prováděcí pravomoci musí vycházet z objektivních faktorů, které musí umožnit soudní přezkum přijatého řešení; vzhledem k tomu, že neexistuje judikatura k článku 290 SFEU a ke kritériím v něm stanoveným, a proto je pro Evropský parlament a Radu složitější dospět k dohodě o určení vymezení mezi prováděcími akty a akty v přenesené pravomoci
- E. vzhledem k tomu, že přenesení pravomocí na Komisi není jen technická záležitost, ale že může rovněž zahrnovat otázky značné politické důležitosti pro občany a spotřebitele, podniky a celá odvětví Unie, vzhledem k jejich možným socioekonomickým, environmentálním a zdravotním dopadům;
- F. vzhledem k tomu, že během legislativních jednání o celé řadě dokumentů vyšlo najevo, že výklad orgánů je v některých otázkách odlišný; vzhledem k tomu, že parlamentní výbory mohou podle článku 37a jednacího řádu v rámci přezkumu návrhu, jenž stanoví přijetí aktů v přenesené pravomoci, požádat Výbor pro právní záležitosti o vypracování stanoviska; vzhledem k tomu, že Konference předsedů schválila dne 13. ledna 2012 společný postup a dne 19. dubna 2012 horizontální přístup, jimiž se mají jednotlivé výbory řídit v zájmu sladění rozdílných názorů; vzhledem k tomu, že tento společný postup je třeba dále posílit tím, že Parlament stanoví svá vlastní kritéria pro uplatňování článků 290 a 291 SFEU a bude usilovat, aby se na těchto kritériích dohodl s Radou a Komisí;

Použití článků 290 a 291 SFEU

1. domnívá se, že Parlament by se měl při uplatňování článků 290 a 291 SFEU řídit těmito nezávaznými kritérii; tento soubor kritérií nelze považovat za vyčerpávající:

— O závazné či nezávazné povaze opatření je nezbytné rozhodnout na základě povahy a obsahu tohoto opatření; podle článku 290 SFEU lze přenést pouze pravomoc k přijetí právně závazných opatření.

Úterý, 25. února 2014

- Komise může v legislativních aktech provést změny pouze prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Tato skutečnost se vztahuje i na změny příloh, neboť přílohy jsou nedílnou součástí legislativního aktu. Nelze doplňovat nové přílohy, ani přílohy vypouštět s cílem umožnit či zamezit použití aktů v přenesené pravomoci; pokud se zákonodárce domnívá, že určitý text by měl být nedílnou součástí základního aktu, může rozhodnout o jeho začlenění formou přílohy. Toto platí zvláště pro seznamy či rejstříky povolených produktů či látek na úrovni Unie, jež by v zájmu právní jistoty měly zůstat nedílnou součástí základního aktu, případně ve formě přílohy. Opatření, která mají újeji vymezit přesný obsah povinností stanovených v legislativním aktu, jsou koncipována tak, aby základní akt doplnila o jiné než podstatné prvky.
- Rozhodne-li se zákonodárce, že opatření vedoucí ke stanovení priorit, cílů či očekávaných výsledků nebudou začleněna do samotného legislativního aktu, měla by být tato opatření přijímána prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.
- Opatření, jež mají stanovit (další) podmínky, kritéria nebo požadavky, které musí být splněny a jejichž splnění musí být zaručeno členskými státy či jinými osobami nebo subjekty, jichž se právní předpis přímo dotýká, mění ze své podstaty obsah daného právního předpisu a doplňuje nová pravidla s obecnou působností. Taková další pravidla nebo kritéria lze tudíž stanovit pouze prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Naproti tomu pravidla nebo kritéria, která již byla stanovena v základním aktu (nebo budou stanovena aktem v přenesené pravomoci) a nemění podstatu práv či povinností, jež z nich vyplývají, ani nevedou k dalším politickým rozhodnutím, lze naopak uplatňovat prostřednictvím prováděcích aktů.
- Za určitých okolností je Komise zplnomocněna k přijetí dodatečných závazných pravidel s obecnou působností, která mají vliv na podstatu práv či povinností stanovených v základním aktu. Taková opatření ze své podstaty doplňují opatření stanovená v základním aktu a dále upřesní politiku Unie. Takto lze postupovat pouze prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci.
- Podle struktury dotčeného finančního programu by jiné než podstatné prvky, kterými se mění či doplňuje základní akt, jako například prvky týkající se specifických technických otázek, strategických zájmů, cílů, očekávaných výsledků atd., mohly být přijaty prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, pokud již nejsou součástí základního aktu. Pouze v případě prvků, které neimplikují žádnou další politickou orientaci či směřování v dotčené oblasti politiky, může zákonodárce rozhodnout, aby byly přijaty prostřednictvím prováděcích aktů.
- Opatření, které vymezí, jaký druh informací má být podle základního aktu poskytnut (tj. přesný obsah informací), obvykle doplňuje povinnost poskytnout informace a mělo by být provedeno prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci.
- Opatření, kterým se stanoví způsob poskytování informací (tj. formát), obvykle nerozšiřuje povinnost poskytnout informace. Takové opatření však umožňuje jednotné provádění. Tento krok by tak měl být zpravidla prováděn prostřednictvím prováděcího aktu.
- Opatření, jež stanoví postup (tj. způsob plnění či provedení), mohou mít v závislosti na svém obsahu, souvislostech a povaze ustanovení základního aktu buď podobu aktu v přenesené pravomoci, nebo prováděcího aktu (či může být dokonce podstatným prvkem základního aktu). Opatření, jimiž se stanoví prvky postupů zahrnující další, jiná než podstatná politická rozhodnutí za účelem doplnění legislativního rámce stanoveného v základním aktu, by měla mít v zásadě formu aktů v přenesené pravomoci. Opatření, jež v zájmu zajištění jednotných podmínek pro plnění povinnosti vymezené v základním aktu podrobně stanoví postupy, by měla být obvykle přijata prováděcími opatřeními.
- Pokud jde o postupy, mohou být pravomoci k vymezení metod (tj. zejména pravidelných a systematických způsobů provádění) nebo metodologie (tj. pravidel k určení metod) stanoveny akty v přenesené pravomoci či prováděcími akty v závislosti na obsahu či souvislostech.
- Akty v přenesené pravomoci by měly být obecně používány tehdy, když základní akt ponechává Komisi značný prostor doplnění legislativního rámce stanoveného v základním aktu podle vlastního uvážení.

Úterý, 25. února 2014

- Povolení může být opatřením s obecnou působností. Jedná se např. o případ, kdy se rozhodnutí týká povolení či zákazu použití určité látky v potravinách, kosmetických přípravcích apod. Takové rozhodnutí má obecnou působnost, neboť se dotýká jakéhokoli subjektu, který má zájem danou látku používat. Vychází-li v takovém případě rozhodnutí Komise zcela z kritérií stanovených v základním aktu, může se jednat o prováděcí akt; avšak v případě, že daná kritéria Komise stále umožňují, aby přijala další, jiná než podstatná/druhotná politická rozhodnutí či rozhodnutí v oblasti politik, mělo by takovéto povolení mít podobu aktu v přenesené pravomoci, neboť by doplňovalo základní akt.
- Legislativním aktem lze Komisi svěřit pouze pravomoc přijímat nelegislativní akty s obecnou působností. Prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci tudíž nesmí být přijímána opatření s individuální působností. Akt má obecnou působnost, pokud se vztahuje na objektivně stanovené situace a zakládá právní účinky vůči obecně a abstraktně vymezeným kategoriím osob.
- Prováděcí akty by neměly zavádět žádnou další politickou orientaci a pravomoci svěřené Komisi by neměly ponechávat žádný významný prostor pro jednání podle vlastního uvážení.

Obecné připomínky

2. naléhavě vyzývá Komisi a Radu, aby zahájily s Parlamentem jednání v zájmu dosažení dohody ohledně výše uvedených kritérií; domnívá se, že toho lze dosáhnout revizí interinstitucionální dohody o zlepšení tvorby právních předpisů, která by měla tato kritéria zahrnovat;

3. znovu připomíná rozhodnutí přijatá na schůzích Konference předsedů konaných dne 13. ledna 2011 a dne 19. dubna 2012 týkající se aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů a zdůrazňuje, že Parlament by měl vždy trvat na používání aktů v přenesené pravomoci pro veškeré pravomoci přenesené na Komisi, které splňují kritéria uvedená v článku 290 SFEU, a že dokumenty, v nichž nejsou respektována institucionální práva Parlamentu, pokud jde o zahrnutí aktů v přenesené pravomoci, by neměly být zařazovány na pořad jednání plenárního zasedání za účelem hlasování vedoucího k dohodě; zdůrazňuje, že by Parlament měl již při zahájení jednání označit otázku aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů za otázku, která je pro Parlament z institucionálního hlediska klíčová;

4. vyzývá Komisi, aby v budoucnu výslovně a důsledně zdůvodňovala, proč v rámci daného legislativního návrhu navrhuje formu aktu v přenesené pravomoci či prováděcího aktu a z jakého důvodu tedy příslušný obsah právní úpravy nepovažuje za podstatný prvek; připomíná, že z ustanovení článků 290 a 291 SFEU je zřejmé, že akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty plní různé potřeby a nemohou být proto vzájemně zaměňovány;

5. je přesvědčen, že pro posílení pozice zpravodajů Parlamentu při jednání o právních předpisech by měla být častěji využívána možnost požádat Výbor pro právní záležitosti o stanovisko podle článku 37a jednacího řádu;

6. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že Lisabonské smlouvě je po čtyřech letech od jejího vstupu v platnost přizpůsobena pouze část *acquis*; vítá, že Komise nedávno předložila návrhy na přizpůsobení zbývajících legislativních aktů, jež počítají s uplatněním regulativního postupu s kontrolou; zdůrazňuje však, že je zapotřebí co nejdříve zahájit jednání o těchto návrzích, aby byl tento úkol dokončen do konce tohoto volebního období; domnívá se, že článku 290 SFEU by nyní měly být přizpůsobeny alespoň všechny případy, na které se dříve vztahoval regulativní postup s kontrolou, neboť opatření přijatá tímto postupem mají rovněž obecnou působnost a mohou měnit jiné než podstatné prvky základního aktu, mimo jiné odstraněním některých z těchto prvků či vložím nových jiných než podstatných prvků; zároveň vyzývá Radu, aby pokročila v rozhovorech o těchto konkrétních návrzích na přizpůsobení, jež jsou dosud zablokovány v Radě, včetně návrhů v oblasti zemědělství a rybolovu;

7. vyjadřuje znepokojení nad tím, že ačkoli může být systematické uvádění všech aspektů politiky v základním aktu v některých případech vhodným řešením, mohlo by časem vést k tomu, že článek 290 SFEU by pozbyl významu coby cenný prostředek racionalizace legislativního procesu, což bylo jeho původním účelem, aby se zamezilo mikro-řízení a těžkopádnému a zdlouhavému postupu spolurozhodování; zdůrazňuje, že používání tohoto přístupu může být v některých případech extrémně složité, například v oblastech, kde technologie prochází neustálým vývojem;

Úterý, 25. února 2014

8. zdůrazňuje, že v případech, kdy bylo rozhodnuto o uplatnění prováděcích aktů, by měl vyjednávací tým Parlamentu pečlivě posoudit, jaký druh kontroly ze strany členských států je potřebný a zda by měl být uplatněn poradní či přezkumný postup; zdůrazňuje, že vyjednávací týmy Parlamentu by v případě uplatnění přezkumného postupu měly akceptovat tzv. „ustanovení o rozhodnutí bez stanoviska“ pouze ve výjimečných, řádně zdůvodněných případech, neboť tento postup brání Komisi v přijímání návrhů prováděcích aktů v případě, že výbor složený ze zástupců členských států, jemuž předsedá Komise, nepřijme žádné stanovisko;
9. doporučuje Komisi, aby nezneužívala aktů v přenesené pravomoci k opětovnému otevírání otázek, které byly na politické úrovni dohodnuty v rámci třístranných jednání; zdůrazňuje, že pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci by měla být Komisi svěřena pokud možno pouze na omezenou dobu;
10. vybízí své výbory, aby v příslušné oblasti své působnosti důsledně sledovaly využívání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů; za tímto účelem žádá Komisi, aby posílila správní ujednání o předávání a uchovávání dokumentů týkajících se aktů v přenesené pravomoci, včetně přípravných dokumentů, a to ve snaze zajistit přinejmenším stejnou úroveň informovanosti a transparentnosti, jako je tomu u stávajícího rejstříku prováděcích aktů, a zajistit souběžný tok informací do Parlamentu a Rady jakožto zákonodárců;
11. domnívá se, že bylo dosaženo významného pokroku v zajištění rychlého předávání aktů v přenesené pravomoci příslušným výborům, což zase příznivě ovlivnilo výkon kontrolních pravomocí poslanců;
12. poukazuje na politickou odpovědnost zákonodárce a na nutnost do přípravné fáze aktů v přenesené pravomoci pravidelně a včas zapojovat Parlament; vyzývá Komisi, aby Parlament, včetně příslušného zpravodaje pro daný dokument, plně informovala o předpokládaném harmonogramu, naplánovaných schůzích skupin odborníků a o obsahu plánovaných aktů v přenesených pravomocích, a to i poskytováním přístupu do příslušných databází Komise, jako je CIRCA;
13. naléhavě žádá Komisi, aby plně respektovala bod 15 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí a mimo jiné zjednodušila postup pro přizvání odborníků Parlamentu na schůze s vnitrostátními odborníky, pokud si to vyžádá příslušný parlamentní výbor; uznává, že by Komise v návaznosti na účast odborníků Parlamentu na těchto schůzích mohla být přizvána na schůze v Parlamentu, kde by proběhly další výměny názorů na přípravu aktů v přenesené pravomoci; naléhavě žádá Komisi, aby bod 15 rámcové dohody uplatňovala také na ty části schůzí členských států a Komise, kde jsou projednávány jiné otázky než prováděcí akty ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011;
14. domnívá se, že doba mezi předáním končeného návrhu prováděcích aktů a jejich schválením Komisí je často velmi krátká, a neumožňuje proto řádný dohled ze strany Parlamentu; naléhavě proto vyzývá Komisi, aby plně respektovala právo Parlamentu kontrolovat konečné návrhy prováděcích aktů ve lhůtě jednoho měsíce v souladu s dohodou mezi Parlamentem a Komisí z roku 2008 ohledně postupů projednávání ve výborech;
15. požaduje vyčlenění dostatečných technických a lidských zdrojů na akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, aby tak bylo mimo jiné zajištěno účinné interní předávání informací; domnívá se, že skutečnost, že jsou akty v přenesené pravomoci poslancům zpřístupněny formou informačního bulletinu, usnadňuje kontrolu těchto aktů, a poslanci tak mohou včas vznášet případné námítky;
16. doporučuje, aby v každém výboru byli jmenováni stálí zpravodajové pro akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, čímž by se zajišťovala soudržnost v rámci daného výboru i mezi ostatními výbory; domnívá se, že podobné otázky musí být řešeny soudržným způsobem, přičemž musí být současně zajištěna potřebná flexibilita;
17. vítá skutečnost, že odborníci Komise jsou ochotni se účastnit informačních schůzí s poslanci, neboť pořádání těchto schůzí v dostatečném předstihu před přijetím aktů v přenesené pravomoci je velmi užitečné pro vyjasnění klíčových aspektů těchto aktů a usnadňuje práci Parlamentu při posuzování daných aktů;
18. dále vyzývá zejména členy vyjednávacích týmů, aby aktům v přenesené pravomoci a prováděcím aktům věnovali zvláštní pozornost při podávání zpráv příslušnému výboru po každém třístranném jednání podle čl. 70 odst. 4 jednacího řádu Parlamentu;

Úterý, 25. února 2014

Připomínky týkající se konkrétních témat

Zemědělství a rybolov

19. vyslovuje politování nad tím, že postupy, které měly vést k přizpůsobení důležitých předpisů týkajících se zemědělství a rybolovu, byly po neúspěšných neformálních trojstranných jednáních a po prvním čtení v Evropském parlamentu Radou zablokovány; zdůrazňuje, že důvodem této situace je často neochota Rady používat akty v přenesené pravomoci; konstatuje, že pouze v rámci úplných legislativních postupů o reformě SZP a SRP bylo možné najít takové řešení pro přizpůsobení, které by bylo přijatelné pro obě strany, ačkoli některá ustanovení byla schválena pouze pod podmínkou, že nebudou představovat precedens; naléhavě vyzývá Radu, aby pokročila v práci na dosud nedokončených postupech přizpůsobování, tak aby mohly být uzavřeny před koncem tohoto volebního období;

Rozvojová spolupráce

20. připomíná, že obzvláště v případě finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci uplatňuje Parlament již od roku 2006 postup „demokratické kontroly“ v podobě politického dialogu s Komisí o návrzích opatření; konstatuje nicméně, že zkušenosti Parlamentu s tímto postupem byly smíšené a že jeho vliv na rozhodnutí Komise byl omezený;

21. upozorňuje, že v oblasti rozvojové spolupráce jsou prováděcí akty často založeny na předchozích konzultacích s třetími stranami, což činí změny v pozdější fázi postupu formálního projednávání ve výborech obtížnějšími; zdůrazňuje proto, že dřívější informování Parlamentu a dialog s ním by byly významným krokem k účinnějšímu uplatňování kontrolních pravomocí Parlamentu;

Hospodářské a měnové záležitosti

22. poukazuje na skutečnost, že nařízení o evropských orgánech dohledu (dále jen „orgány dohledu“) zavádějí v oblasti finančních služeb regulační technické normy (dále jen „RTN“) a prováděcí technické normy (dále jen „PTN“) a orgánům dohledu ukládají, aby návrhy RTN a PTN předkládaly Komisi k přijetí; zastává názor, že vzhledem k technické způsobilosti a odborné kvalifikaci orgánů dohledu by akty v přenesené pravomoci měly mít pokud možno formu RTN nežli běžných aktů v přenesené pravomoci; domnívá se také, že Komise by měla před přijetím řádných aktů v přenesené pravomoci požádat příslušný orgán dohledu o odborné poradenství ohledně jejich obsahu;

23. upozorňuje na skutečnost, že podle některých legislativních aktů lze lhůtu pro kontrolu RTN prodloužit o další měsíc s ohledem na jejich rozsah a složitost, a domnívá se, že by se takováto flexibilita měla stát obecným pravidlem; dále upozorňuje na skutečnost, že zákonodárce v případě všech aktů v přenesené pravomoci týkajících se finančních služeb stanovil tříměsíční lhůtu pro přezkum, kterou lze prodloužit o další tři měsíce, a domnívá se, že by se tato praxe měla rozšířit i na další složité oblasti;

24. zdůrazňuje, že podmínka, že během parlamentních prázdnin nelze předkládat žádné akty v přenesené pravomoci, by měla být rozšířena i na RTN;

25. je přesvědčen o tom, že výzva k zapojení zúčastněných stran do skupin zúčastněných stran v rámci orgánů dohledu by měla být zveřejněna s dostatečným (minimálně dvouměsíčním) předstihem prostřednictvím různých komunikačních prostředků a dodržovat jasný a zracionalizovaný postup, aby se přihlásilo široké spektrum kandidátů; připomíná, že je nutné, aby byly skupiny zúčastněných stran v orgánech dohledu vyváženě zastoupeny v souladu s příslušnými právními předpisy;

Zaměstnanost a sociální věci

26. připomíná, že v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí Parlament zpochybnil platnost rozhodnutí o EURES před Soudním dvorem, aby tak chránil své výsady;

Občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

27. vyzývá Komisi, aby do svého pracovního programu začlenila návrhy na změnu veškerých právních aktů původního třetího pilíře s cílem uvést tyto akty v soulad s novou hierarchií norem a respektovat pravomoci a příslušnost Evropského parlamentu a jeho právo na informace o přenášení pravomocí na Komisi, jak je stanoveno v Lisabonské smlouvě; zdůrazňuje, že to bude vyžadovat jednotlivé posouzení každého právního aktu, aby se vymezila rozhodnutí, která musí –

Úterý, 25. února 2014

jakožto podstatné prvky – přijmout zákonodárce, zejména pokud se dotýkají základních práv dotčených osob, a rozhodnutí, která lze považovat za nepodstatná (viz rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-355/10);

28. upozorňuje na skutečnost, že ačkoli Lisabonská smlouva vstoupila v platnost před dlouhou dobou, Rada stále přijímá právní akty na základě ustanovení bývalého třetího pilíře, takže Parlament je nucen podávat žaloby u Evropského soudního dvora;

o

o o

29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a parlamentům členských států.
